

Istentisztelet, Réde, 2020. augusztus 16. Igehirdető: Marton Krisztián

Ének: 291. dicséret 1-2. versszak: Ó, mi kegyelmes Istenünk

Imádság: Szentlélek Isten! Nélküled sivár életünk, ezért keresünk Téged szüntelen! Száraz és kietlen az életünk nélküled. Jöjj el közénk, adj szomjazó lelkünk számára esőt, erősítsd bennünk a hitet, Felséges Isten! Szállj le mireánk, és formáld át az életünket! Ámen.

Lekció: Ámós 9,5-12.

Textus: Róma 11,1-2a. és 29-32.

Szeretett Testvéreim!

Minden ember egyenlő! – Ma ez a mondat nagyon sokszor elhangzik, különféle vitákban, különféle érvek részeként. Nem hívő emberek is sokat mondják ezt, és igazuk van. Pontosabban abban igazuk van, hogy minden ember egyenlő, mert minden ember ugyanolyan értékes. Senki sem fontosabb másnál, senki sem értékesebb a többi embernél, és ez fordítva is igaz: senki sem értéktelenebb másoknál, senkinek az élete sem ér kevesebbet embertársánál. Minden ember egyenlő ezen a világon. Ennek az oka azonban nem egyszerűen az, hogy mindnyájan emberek vagyunk. Mert ha csak azért lenne fontos minden ember, mert mindnyájan ugyanabba a biológiai fajba, az emberek fajába tartozunk, az édeskeves lenne. Olyan ez az érv, mintha azt mondanánk, hogy a gyümölcsfák azért olyan értékesek fontosak, mert minden gyümölcsfa hasonló biológiai csoportba tartozik. Ez így mégcsak nem is logikus. Azért vagyunk mindannyian egyenlők, mert mindegyikünket ugyanaz készítette el. Mindannyiunkat megteremtettek, megterveztek, megformáltak. Nem a véletlen terméke vagyunk, mi emberek, nemcsak egy kozmikus véletlen. Őszintén, gondolatok bele Testvéreim: mennyire szomorú lenne, ha mi emberek csak azért léteznénk, mert történt egy biológiai véletlen néhány millió évvel ezelőtt. Igencsak szomorú lenne, ha ezért léteznénk. Minden ember egyenlően értékes, azért drágább minden emberi élet az aranyból vagy a Bitcoinnál, mert azt akarta Valaki, hogy létezzen ember ezen a világon. Megformált és akarattal megteremtett mindegyikünket Isten. Azért egyenlő minden ember, mert mindenki Isten teremtménye. Mi mindannyian Isten teremtményei vagyunk, aki a saját képére alkotott meg bennünket. Nem azért ember az ember, mert behajlítható hüvelykujjat és magas értelmi képességekre képes agyat növesztett az évmilliók során, hanem azért, mert Isten képére lettünk megteremtve. Ettől vagyunk mindannyian ugyanolyan értékesek, ezért vagyunk egyenlők. Sokan felteszik a kérdést: ha ennyire értékesek vagyunk, és ennyire egyenlők Isten szemében, akkor miért engedi meg ezt a sok rosszat? Miért kell szenvednünk? Tudjátok, nem véletlen, hogy a Római levelet olvassuk és tanulmányozzuk együtt az utóbbi időkben. Azért tesszük ezt, hogy az ilyen nehéz kérdésekre is választ kaphassunk. Hallottuk már sokszor, hogy mindannyian Ádám és Éva leszármazottai vagyunk. Ők ettek a tiltott gyümölcsből, amiből nem szabadott volna, és ezzel kirekesztették saját magukat, és általa minket is az Éden kertjéből. Az ő engedetlenségük miatt vagyunk mi is engedetlenek. Isten szemében mindannyian értékesek és egyenlők vagyunk, ugyanakkor Isten azt is látja, hogy ugyanannyira engedetlenek, és ugyanannyira bűnösök is vagyunk. Az a mondat, amit sokszor mondunk ma, hogy: Minden ember egyenlő! – az nemcsak azt jelenti, hogy ugyanolyan értékesek vagyunk, hanem azt is, hogy ugyanannyira bűnösök is Isten előtt.

Fontos ezt tudnunk a mi Igénk megértéséhez. Minden ember ugyanannyira bűnös, így ugyanazt a büntetést kell elszenvednie: örökös halált érdemel minden ember. De Isten szeret bennünket, ezért gondoskodott arról is, hogy legyen lehetőségünk a menekülésre: elküldte Jézus Krisztus, a Fiát, hogy megváltsa az életünket ebből a halálból, ebből a kárhozatba vezető életből, hogy új életünk lehessen. Azért küldte el Jézus Krisztust, hogy újra az Ő országában élhessünk, méghozzá örökké. Azonban amikor a mai igehirdetésre készültem, és Pál szavain gondolkodtam, a Szentlélek egy nagyon megdöbbentő igazságot mutatott meg ebben az Igében: Jézus Krisztusnak meg kellett halnia ahhoz, hogy mi új életet, irgalmat nyerhessünk. Vagyis: el kellett, hogy árulják Krisztust, emberek sokaságának a megváltó halálát kellett kívánnia, hogy mi kegyelemre találjunk. Azért van üdvösségünk, mert több mint 2000 évvel ezelőtt mi, emberek a halálát kívántuk Krisztusnak. Tudjátok Testvéreim, Isten a bűneset óta bennünket, embereket meg akart váltani. Kiválasztotta Ábrahámot, kiválasztotta Noét, kiválasztotta Izrael népét arra, hogy a nevét hirdessék ezen a világon. Kiválasztott egy egész nemzetet arra, hogy az életükön keresztül megmutassa: Isten az egyetlen Úr ezen a világon. Megmentette, megtartotta és megáldotta őket. Megígérte, hogy közülük fog megszületni a Messiás, a világ Üdvözítője, és így is történt. Jézus Krisztus a választott nép gyermekeként született meg a Szentlélek által. Ám hiába kapta meg ez a választott nép az ígéreteket, a próféciákat, amikor eljött az idő, hogy beteljesüljenek ezek a próféciák, nem vették észre azt. Amikor Jézus Krisztus itt járt a földön, nem fogadták el, hanem megbélyegezték, megvetették, kigúnyolták, és a halálát kívánták. Megölték és keresztre feszítették Jézus Krisztust. De nem uralkodhatott felette a halál, így harmadnapon

feltámadt a halálból. Szükséges volt, hogy meghaljon, mert így szenvedte el helyettünk, mindannyiunk helyett azt a halált, amit megérdemelnénk. De gondolatok bele Testvéreim: Jézus Krisztust el kellett árulni, és meg kellett ölni ahhoz, hogy irgalmat nyerhessünk megváltó halála által. Isten kiválasztott népe nem ismerte fel Krisztust, így kaphattunk mi kegyelmet és irgalmat Istentől. Pontosan tudta, hogy nem fogják felismerni a Fiát. Jézus Krisztus többször is beszél az evangéliumokban arról, hogy meg kell halnia, mert tudta előre, hogy nem fogadják be. Meg kellett ennek történnie, mert nem lehetne örök életünk enélkül. A történelem során nagyon sok borzalmas dolog történt már, de mindezek közül az a legborzalmasabb, hogy Isten Fiát mi, emberek, megöltük. Szándékosan fogalmazok így Testvéreim, hogy mi öltük meg. Ugyanis mi emberek tettük ezt meg. Izrael, a választott nép is emberekből állt, olyanokból, mint én meg te, Testvérem.

Pál apostol maga is zsidó volt, a választott nép tagja, aki Krisztus kegyelme által végül felismerte, hogy a názáreti Jézus volt az a Messiás, akit megígért Isten, ezért állt Krisztus szolgálatába. Felismerte azt, hogy egyes emberek elbukása kellett ahhoz, hogy sokaknak, nekünk üdvösségünk lehessen, hogy irgalmat nyerjünk. Ugyanakkor azt is felismerte, és a Szentlélek által vezetve le is írta, hogy ez a kegyelem lehetőség arra, hogy megtérjen a saját népe, és hogy megtérjen minden egyes nép a világon. Sokszor elgondolkodtam Testvéreim, mi lett volna, ha mi álltunk volna ott Pilátus előtt azon a napon, amikor kiszolgáltatták Jézus Krisztust a keresztre feszítéshez. Az a szörnyű, de valódi igazság, hogy mikor elkezdték kiabálni azt, hogy „Feszítsd meg, feszítsd meg..!” mi is ugyanezt kiabáltuk volna velük együtt. Lehet, hogy úgy érzed, te biztosan nem mondtad volna ezt, de ha ott lettünk volna, akkor együtt szolgáltattuk volna ki a Megváltót a halálra. Miért? Azért, mert mindannyian bűnösök vagyunk, alapvetően azok vagyunk, így ebben a legnagyobb bűnös tettben is részt vettünk volna. Nem vagyunk jobbak azoknál, akik kiszolgáltatták Krisztus a keresztre, mert ahogy az Ige mondja: **„Isten mindenkit egybezárt az engedetlenségbe”**. De azért kellett ennek így történnie, **„hogy mindenkin könyörüljön”**. Ezt pedig úgy teszi Isten, hogy abba a népbe, akit kiválasztott magának az idők hajnalán, többé nemcsak azokat veszi bele, akik vér szerint ahhoz a néphez tartoznak, hanem immár mindenkit. Mindenkit, aki kész és hajlandó felismerni, hogy Jézus Krisztus a Megváltó, a megígért Messiás, aki meghalt a bűnökért, és harmadnap feltámadt a halálból. Aki ezt az örök igazságot elhiszi és a szívébe fogadja, az attól a pillanattól fogva Isten népéhez, Isten Izraeléhez tartozik, akik számára nyitva állt a mennyország kapuja. Így válik igazzá Ámós könyvéből felolvasott szakasz: „megrostálom Izrael házát... melyből egy szem sem esik le a földre”. Ugyanis aki Isten népéhez tartozik, az nem fog a földre esni, hogy kidobják, hanem tagja lesz Isten országának. Hogy érthető legyen ez a kép, Testvéreim: képzeljétek el a világ összes búzáját, amit egy hatalmas rostába tesznek bele. Az összes búza itt az összes embert jelenti. Akik hisznek abban, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, azok nem fognak kiesni a rostából, hanem benne maradnak, és Isten Izraelének tagjai lesznek, akik azonban kiesnek, mert nem hisznek Krisztusban, azok leesnek a földre és nem lesznek ott e mennyországban. Az istentisztelet elején azt mondtam, hogy igaz az a mondat, hogy minden ember egyenlő, és ez a mondat most is igaz. Minden ember eleve bűnös és engedetlen, ugyanakkor Isten minden ember számára egyenlően kínálja fel az irgalmat és a kegyelmet Jézus Krisztusban. Isten mindenkin könyörölni akar. Nekem, neked, Testvérem, és mindegyikünknek egyenlően szól ez az üzenet ma. Akinek van füle, az hallja meg most, hogy mit mond a Szentlélek a gyülekezetnek! Ámen.

Imádság: Kegyelmes Urunk! Hálát adunk Neked, mert noha sok az ellened török serege, te erősebb vagy mindannyiunknál. Köszönjük, hogy kiragadtál bennünket a vakságból, amiben éltünk, és Téged dicsőítve, a Te zászlód alatt vonulva képviselhetünk a világban. Köszönjük, hogy nem kell rettegnünk senkitől és semmitől, mert Neked Urunk nagyobb a hatalmad mindennél. Hatalmas vagy, és irgalmas is, Istenünk! Ezért fohászkodunk ma hozzád, hogy nézz le ránk, emelj fel bennünket és légy erős oltalmunk! Urunk, először is szeretnénk eléd hozni azt a sok fájdalmat, amit magunkban és a körülöttünk élőkben látunk. Te vagy a szívek gyógyítója, és őszintén, nem is tudnánk máshoz menni a fájdalmunkkal, csakis hozzád. Te tudod, hogy mennyi minden nyomja a lelkünket: kérünk Téged, hogy adj gyógyulást, szavaid által enyhítő balzsamot a fájdalmunkra, Istenünk! Teremtőnk! Eléd hozzuk azokat a testvéreinket, akiknek nehézséget és reménytelenséget hoz az ősz, a tanévkezdés, vagy a téli tüzelő megoldása. Kérünk Tégedet, hogy nézz le rájuk, és add meg nekik, amire szükségük van, ne engedd, hogy szenvedjenek. Arra is kérünk, hogy a mi szemeinket nyisd ki, hogy ha látunk nehéz sorsú embereket a környezetünkben, akkor ne fordítsuk el a fejünket, hanem a Tőled tanult szeretettel oda merjünk fordulni hozzájuk! Oltalmazd meg Urunk mindazokat, akik a Te nevedet hívják segítségül ezen a világon. Erősítsd meg őket a bizalomban, óvd őket bevehetetlen erődként, hogy semmi és senki se ejthessen rajtuk sebet, a Te dicsőségedre! Királyok Királya, kérünk Tégedet, hogy nézz le a Te rédei gyülekezetedre. Áldj meg és tégy őrállókká bennünket, tégy minket alkalmassá, hogy a résekbe állhassunk. Hálát adunk neked, hogy van templomunk, gyülekezeti házunk, parókiánk. Urunk, Te tudod, hogy mennyi segítségre és mennyi pénzre van szükség ahhoz, hogy a templomfelújítás elkezdődhessen. Kérünk, segíts, hogy megújulhasson a templomunk, a Te dicsőségedre. Add meg nekünk a csodát, amire várunk, hogy a templomunk megújulása is a Te dicsőségedet hirdethesse!

Ének: 452. dicséret 1.6-8. versszak: Jézus édes, emlékezet